

Ustawa z dnia 29 czerwca 1995 r. o obligacjach.

(Dz.U. z 2001 Nr 120 poz. 1300, zm. Dz.U. z 2002 Nr 216 poz. 1824)

(wyciąg)

Art. 4. 1. Obligacja jest papierem wartościowym emitowanym w serii, w którym emitent stwierdza, że jest dłużnikiem właściciela obligacji (obligatariusza) i zobowiązuje się wobec niego do spełnienia określonego świadczenia.

1a. Przez papiery wartościowe emitowane w serii rozumie się papiery wartościowe reprezentujące prawa majątkowe podzielone na określoną liczbę równych jednostek.

2. Świadczenie, o którym mowa w ust. 1, może mieć charakter pieniężny lub niepieniężny.

3. (skreślony).

4. (skreślony).

Art. 7. 1. Do ustanowienia hipoteki stanowiącej zabezpieczenie roszczeń obligatariuszy wystarcza oświadczenie woli właściciela nieruchomości. Wpis w księdze wieczystej powinien wskazywać w szczególności:

- 1) uchwałę lub oświadczenie emitenta o emisji obligacji i jej datę,
- 2) sumę, na którą ustanawia się hipotekę,
- 3) liczbę, numery i wartość nominalną obligacji,
- 4) sposób i wysokość oprocentowania obligacji, o ile jest ono przewidziane,
- 5) terminy i sposób wykupu obligacji.

Obligatariuszy imiennie się nie oznacza.

2. Protokół umorzenia wykupionych obligacji, sporządzony przez notariusza, jest tytułem do wykreślenia hipoteki, ustanowionej w celu zabezpieczenia wierzytelności obligatariuszy.

3. Do przeniesienia obligacji zabezpieczonej hipoteką przepisu art. 245¹ Kodeksu cywilnego nie stosuje się.

Art. 15. Obligacje nie mogą być wydawane przed ustanowieniem zabezpieczeń przewidzianych w warunkach emisji.